

[A. C. Normann.]

dige vækst, der finder sted i funktionærtallet, gør det naturligt, at man tager denne befolkningsgruppes arbejdsretlige stilling op til ny vurdering. Der er en væsensforskel mellem funktionærens ansættelsesforhold og arbejderens — og det er vel derfor et spørgsmål, om tiden ikke er løbet fra den nuværende form for overenskomstforhandlinger, hvor man stadig forhandler, som om der på arbejdsmarkedet kun fandtes 2 parter, medens den tredje part, funktionæren, faktisk også findes der, og en meget betydelig del af denne tredje part er ikke sikret en tilfredsstillende arbejdsretlig stilling.

I øvrigt vil jeg sige, at når man betænker, at den folketingsssamling, der nu er ved at løbe til ende, kan opvise så væsentlige love som skole-, lønnings-, landbrugs-, vej- og beværterlovene samt opsparingsordningerne, betydelige dele af skattelovgivningen og adskillige andre betydningsfulde love, synes jeg, man kan sige, at denne lovgivning næsten berettiger os til at tale om en reformperiode.

Vi mangler nu i rækken af reformer husleje- og byggestøttelovene og forsvarsloven. Det radikale venstre havde gerne set disse love gjort færdige i denne folketingsssamling. Det burde have været muligt i det mindste at have fået fremsat lovforslagene om byggestøtte- og lejelovgivningen så betids, at befolkningen kunne have diskuteret dem i sommer. Når også disse er gennemført, kan det vel siges, at regeringens tiltrædelsesprogram i betydeligt omfang er blevet opfyldt. Det radikale venstre håber, at de kan fremsættes ved næste samlings begyndelse, og at vi kan få dem gennemført inden årets udgang.

Til trods for de bemærkninger, det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde, og hvorunder jeg synes han havde en lidt for stor interesse i at pege på de områder, hvor der ikke har været samarbejde, synes jeg, man ved en gennemgang af vinterens lovgivningsarbejde kan fastslå, at samarbejdet mellem regeringen og oppositionen breder sig til

flere og flere områder, og vi ser gerne, at det også kommer til at omfatte byggestøtte- og lejelovgivningen.

Jeg synes, det er temmelig let i dag at påvise, at det sidste par års lovgivning har haft et mere liberalt præg end lovgivningen i tiden fra krigen indtil 1954. Deri ligger, set fra det radikale venstres synspunkt, en glædelig tendens, som nok i det lange løb skal give gode resultater. Vi regner med, at der også deri ligger en spore for oppositionspartierne til at deltage mere aktivt i lovgivningsarbejdet.

Da vi påbegyndte denne folketingsssamling, gav oppositionens ordfører tilsagn om at tage del i lovgivningsansvaret. Dette løfte har venstre og de konservative i ikke ringe udstrækning indfriet, hvad der vel så også indebærer en erkendelse af, at regeringen har været samarbejdsvillig og hensyntagende over for mindretallets ønsker. Jeg formoder, man vil erkende, at uden en sådan indstilling fra regeringspartiernes side havde intet samarbejde været muligt. Et sådant tættere samvirke er, hvad det radikale venstre har virket for og talt for i mange år.

Det er i overensstemmelse med, hvad tiden med sine vanskeligheder indadtil og sin uro udadtil kræver af folketingset, og det er uden al tvivl også i overensstemmelse med, hvad det danske vælgerflertal ønsker af os.

Helge Madsen: Det har været tilfredsstillende under denne debat at bemærke den nøgterne måde, som den højtærede udenrigsministers redegørelse her i tinget forleden er blevet behandlet på i dag. Der var jo også i udenrigsministerens oplæg lagt op til denne nøgterne vurdering.

Det glædede mig, at udenrigsministeren viede en meget betydelig del af sin tale til omtalen af nedrustningsbestræbelserne. Det er vigtigt — og det er en interesse i første række for Danmark — at vi fortsat gør alt, hvad der er os muligt, for at styrke de kræfter i alle lande, som stræber efter en af-